

det, hr. Frank Aaen rejser – at det sted får at vide, at de også kan regne med det i fremtiden, sådan at der ikke er risiko for, at forskere vil søge andre steder hen, fordi der er usikkerhed. Derudover er det vigtigt, at man også kommer i gang med at tænke på at udvikle nye produkter, som kan basere sig på det blod, der bliver indsamlet i Danmark.

Men vi støtter udsættelsen her.

Birthe Skaarup (DF):

Også Dansk Folkeparti kan tilslutte, at vi udsætter revisionen af loven, som sikrer opretholdelse af den ordning, vi har her i landet, med selvforsyning af blod og blodprodukter, til næste folketingsamling.

Det er også naturligt og vigtigt for os at få kortlagt økonomien omkring Statens Serum Institut, således at grundlaget er i orden for at træffe den rigtige afgørelse om, hvorvidt Serum instituttet skal udbyde blodprodukter eller ej. Vi ved, at der gennem de senere år har været en faldende efterspørgsel efter både Faktor VIII og Faktor IX samt albumin.

Men der er flere spørgsmål, der presser sig på, også om nye investeringer kan stå mål med det eksisterende produktionsapparat, og om det kan imødekommes ved nye investeringer. Ligeledes om de færdige blodprodukter af albumin og Faktor IX kan eksporteres; det skal naturligvis gøres med donors accept.

Vi kan tilslutte os, at revisionen udsættes.

Men også vi fra Dansk Folkeparti vil sige, at vi må beklage, at regeringen endnu en gang ikke har kunnet leve op til lovens revisionsbestemmelser.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Centrum-Demokraterne er godt tilfredse med, at ministeren har valgt at udsætte revisionen af loven med et år. Og det er vi, fordi vi ikke mener, at det, der lå på bordet, eller de forhold, der fra ministerens side ønskes ændret, er helt afklaret.

Den danske blodforsyning hviler på en meget høj grad af sikkerhed og en sikkerhed, der indtil nu er gået forud for økonomiske hensyn. CD mener, at det er et godt princip, og det skal man opretholde i den kommende revision.

CD ønsker også fremover, at Serum instituttet har den væsentligste rolle, når det gælder forarbejdning af blodprodukter til den danske befolkning. Derfor skal ministeren ved den revision af loven, der arbejdes med nu, ikke forvente,

at CD vil støtte en ændring, der overflytter opgaven til amtsligt regi og eventuelt til deres udlicitering.

En udsættelse på 1 år vil så muligvis også kunne afklare spørgsmålet om, hvorvidt et blodprodukt i EU betragtes som en handelsvare eller en tjenesteydelse. Det er CD's opfattelse, at et blodprodukt ligesom væv er at betragte som en tjenesteydelse, og at der derfor intet er til hinder for, at vi fortsat kan opretholde den ordning, som vi har i dag.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Med forslaget her udskydes revisionen af loven til folketingsåret 2001-2002.

Som vi alle ved, indebærer den gældende lov, at Statens Serum Institut har eneret til at fremstille blodprodukter på baggrund af dansk plasma. Amtskommunerne har pligt til at levere plasma til Serum instituttet og til at afsætte forarbejdet plasma igen.

Virkeligheden er bare en anden. Udbud og efterspørgsel matcher ikke hinanden, og det betyder, at plasma går til spilde og Serum instituttet har underskud.

Heroverfor står, at amterne ønsker at købe blodprodukter på markedet som anden medicin, og at lån tilsyneladende er i strid med EU-traktaten.

Hertil kommer interessen for at værne om det frivillige danske bloddonorkorps og det idegrundlag, det hviler på.

Så der er mange hensyn, der skal gå op i en højere enhed, og derfor er det også vigtigt, at den nye lov ikke bliver genstand for lovsjusk. På den baggrund kan Det Radikale Venstre støtte, at revisionen udskydes.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det, der ikke stod lysende klart for mig efter det her indlæg, som opridsede mange helt relevante problemer, er, om Det Radikale Venstre går ind for, at vi skal privatisere og udlicitere blodforsyningen.

(Kort bemærkning).

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Jeg fremhævede hensynet til det danske bloddonorkorps, men når det er sagt, så mener jeg også, at blodet skal fremstilles dér, hvor det bliver gjort bedst og billigst, og at den del af produktionen, som ikke kan bruges herhjemme, selvfølgelig skal afsættes på markedet.